

kerhed for, at Befolkningen kunde leve der. Nej, der er som sagt netop dette ene Præcedens for, at man skal give det fornødne til en saadan Kommune, som man fordrer skal fremstaa. Og vi fordrer nu ikke alene en By dersteds; men vi ventede det, naturligtvis fordi vi byggede en Havn der; og hele Erhvervslivet i Landet, der venter sin Eksport og Import støttet af Esbjerg Havn, har den højeste Grad af Interesse i, at der er en By til Stede der, som er i Stand til at udnytte fuldt ud de Betingelser, som en saadan Havn frembyder med Hensyn til Velvære og Fremstrid for os alle; men det kan Befolkningen der ikke, saafremt de ikke finde tilstrækkelig Støtte fra Staten, og det er derfor nødvendigt, at de saa i det mindste det, som der nu paa Finansloven forlanges af Regeringen, for at Byen skal kunne udføre de Fordringer, som Lovgivningsmagten stiller til kommunale Indretninger. Den mangler jo nu paa alle Kanter, Stoler, Hospital, Kirke, Kirkegaard, Bandlejninger, Kloaforlæg, Belysning, Brolægning m. m., de have ingen Formuer, og Byen, som Kommune, ingen Ejendom, intet, og hvor intet er, er det vanskeligt at tage noget; dog, der er ingen Tvivl om, at naar de lidt efter lidt hjælpes frem, ville ogsaa Betingelserne for Eksistensen og Handelsvirksomheden stige; og det gælder om, i det heles Interesse, at arbejde denne Kommune frem, ligesom det er ikke for meget forlangt, at Staten skal støtte en saadan Kommune, som væsentlig er skabt af Arbejdere i Statens Tjeneste. Det er ikke for meget forlangt, at de blive støttede paa en saadan Maade, at de efterhaanden kunne indtage den Plads i Erhvervslivet, som er nødvendig for os alle. Som sagt, hvis Staten gaar hen og hjælper her, giver den ikke derved noget Præcedens for de Byer, som maatte kunne opstaa omkring en eller anden Station, det er ganske andre Betingelser, der gælder for deres Liv. Der er kun eet Tilfælde, for hvilket Esbjerg kunde stabe et Præcedens, og det var, hvis det skulde lykkes det ærede Medlem for Listed Amts 3dje Valgkreds at faa skabt en Havn oppe ved Hjørnet af Skagerak. Runde der stables en Havn deroppe, for en Udgift selv af de 15 Mill., som han paaregner, vilde jeg indrømme, at for en By, der mulig vilde opstaa paa det Sted, hvor der er endnu mer Sand end paa det Sted, hvor Esbjerg blev lagt, og hvor jeg tror, at der er endnu færre Indvaanere, end der var paa det Sted, hvor Esbjerg blev bygget, vilde en Støtte til Esbjerg være et Præcedens, og jeg vil paa Forhaand love det ærede Medlem, at jeg, hvis Kabylerne i den Orten begynde at spekulere i Egnens Grunde,

vil være med til at stemme for at skænke Indvaanerne et ikke saa lille Bidrag til deres kommunale Foranstaltninger.

Reventlow: Naar jeg har begæret Ordet i Dag, er det, fordi jeg er opfordret dertil af en Kreds af Mænd, eller rettere en Klasse Medborgere fra min Valgkreds, nemlig Fisterne, og de Udtalelser, der ere faldne under Forhandlingerne i Dag og de foregaaende Dage, særlig fra det ærede Medlem fra Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen), give mig Haab om, at det høje Ting ogsaa vil laane mig Ore. Jeg skal kun ganske kort lægge Beslag paa det høje Tings Tid. Det ærede Medlem fra Ringkøbing dvælede ved Fisterforholdeneovre paa Vestkysten og udtalte sig nærmere om, hvorledes Fisterne Naar der kunde gøres blidere. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at det kan være nyttigt og ogsaa nødvendigt at gaa til Bygning af Havne paa forskellige Steder her i Landet. Jeg ser ogsaa fuldt vel, at der paa Sjællands Vestkyst er Grund til at gaa til Bygningen af en Havn, fordi Forholdene for Fisterne derovre ere endnu mere farefulde end i Landets andre Provinser. Jeg vil kun tillade mig at gøre opmærksom paa, at Sjælland ikke er den eneste Landsdel, hvor der er Trang til saadanne Havne. Ogsaa i den Landsdel, til hvis Repræsentanter jeg hører, er der en stor og ogsaa længe søgt Trang til et saadant Anlæg. Paa hele den vestlige Del af Lolland findes der ingen Fisterhavn, og dog lever der der en talrig Fisterbefolkning, der i Flid, Arbejdsomhed og Nøjsomhed ikke staar tilbage for nogen, og som ogsaa kæmper med ublide Naar og maa kæmpe haardt for at erhverve sit Udkomme. Hvor en saadan Havn skulde læggesovre paa Vestkysten af Lolland, derom skal jeg ikke udtale mig nærmere. Der har været nævnt Taars, og der har været nævnt Albuen, de to vestlige Byer paa Lolland. Der har ogsaa været nævnt Langø, som ligger længere mod Øst; men derom maa de sagkyndige tage Bestemmelse efter nærmere Undersøgelse. Om Omkostningerne derved vil jeg kun udtale, at de ikke ville blive overordentlig store. Jeg tænker nemlig her kun paa et mindre Anlæg, og Omkostningerne ved det Anlæg, som jeg vil tillade mig at henlede den højtærede Ministers og det høje Tings Opmærksomhed paa, ville ikke andrage stort over en Tufindedel af den Sum, som det ærede Medlem fra Ringkøbing nævnte, og som han vilde gaa op til ved Anlægget af Havne paa Sjællands Vestkyst. Jeg tror ikke, at der om en saa beskedent